

העם ריות באוויר

הם ירו באוויר. הם פגעו בסירה שהיו בה ילדים. המחאה צודקת. אבל...

תקרית מכוערת העכירה השנוע על יחסי ישראל-מצריים.

ספן אילתי, שהיה בספינה עם שני בניו הקטנים, חדר למים המצריים. ספינה של חילי הים המצרי פתחה עליו באש. האיש נפצע קשה, המצרים איפשרו לו להפליג לחוף הישראלי. אחרי ניסיונות ממושכים להציל את חייו, מת.

טענת המצרים: הם ירו רק באוויר, כאשר הסירה הישראלית ברחה מהם.

ישראל הגישה מחאה חריפה וצודקת. גם מי שחודר כמזימה למימי זולתו ובורח, אין דינו מוות. פתיחה באש לעבר סירה שבה נמצאים ילדים היא מעשה ברברי במיוחד.

אולם היכולת של ישראל להגן על אזרחיה מפני התנהגות כזאת פגומה כיום. קל היה למצרים להשיב כי עשרות רבות של ילדים פלסטיניים נהרגו על-ידי חיילי צה"ל, שי פתחו באש לעבר מפגנים בלתי-חמושים בשעת בריחתם — וכי ברוב המקרים האלה טענה ישראל שהחיילים "ירו באוויר".

יתכן כי המצרים לא יקבלו את טענתו של

לקחת חלק בקביעה הזאת. מי מאיתנו יעשה את זה? כרגע אין מנהיגות מקומית.

למה אתה מתכוון?
מי יבוא ויגיד לממשלת ישראל, אני הפרטנר שלכם למשאומת?

למה לא?
אף אחד לא נבחר.

אין מנהיגות של האינתיפאדה?
יש, אבל אם הם ייצאו ויגידו שזה הם, הם ייאסרו מייד. תראי מה הם עושים לסרי נוסיוכה. זו אזהרה. מרוע הם עצרו את ע'סאן אל-חטיב בדיוק לפני שעמד להיפגש עם דניס רוס? זו היתה אזהרה.

ממה?
הם כאילו אמרו: "אנחנו השליטים, אנחנו קובעים את הגורל שלכם." זו אזהרה.

אתה נעצרת פעם?
לא, כי אני היחיד ב-18 השנים האחרונות שאמר שצריך להגיע לדריקים.

אתה תומך באינתיפאדה?
בוודאי, כי זו מחאה. אני לא תומך בהריגות או בשימוש בנשק. אני נגד שפיכות דמים משני הצדדים.

אתה עדיין מאמין שיכול להיות שלום בין שני העמים?
חיובי להיות. הם ימשיכו לחיות בארץ הזאת כל זמן שיש אנושות על פני כדור-הארץ.

אתה לא חושב שהיום יש יותר מדי שינאה?
כן, אבל השינאה מקורה בהמשך ההתעללות, היריות והמאסרים.

אתה חושב שהילד הפלסטיני, שראה את אביו מוכה על-ידי חייל, ילום, יוכל להיות בשלום עם החיילים האלה?

כן. גם הגרמנים והצרפתים לא אהבו אלה את אלה. הערבים מוכנים לשלום עם ישראל, עם מדינת-ישראל, עם ממשלת-ישראל ועם עם ישראל. שלום פירושו חופש וחירות.

אתה זוכר את בחירות 1976?
בוודאי. אני מוכרח לציין שהבחירות היו חופשיות ודמוקרטיות. הצבא לא התערב, המועמדים היו חופשיים לערוך מסעות-בחירות ואסיפות. הישראלים לא התערבו. פה, בבית-לחם, היו 22 מועמדים למועצה. היו 11 קלפיות — חמש לנשים ושש לגברים. גם ב-1972 היו בחירות חופשיות, אבל לא היתה התלהבות ערבית ולא היתה תמיכה של אש"ף. ב-1976 זה היה שונה.

למה?
אז כולם התעוררו.

הבחירות נתפסו אז כבחירות עירוניות או פוליטיות?
עירוניות, אבל היה חלק של מנהיגות פוליטית, וראשי-הערים שנבחרו ניסו למלא את החלק הזה. וייצמן, שהיה אז שר-ביטחון, הרשה פעילות פוליטית רבה. הוא היה מאור אמץ וראה למרחוק.

את מי מהמנהיגים הישראלים אתה מעדיף למשאומת?
אדרב עם כל ישראלי נבחר.

את מי מהמנהיגים חיבבת ביותר?
משה דיין, יגאל אלון. יש לי יחסים טובים עם שמעון פרס, יצחק רבין, עזר וייצמן, משה שחל. אני מכיר את רובם. כשמשה ארנס היה שר-ביטחון היו לי יחסי-עבודה טובים איתו.

אתה רואה מישהו מהם באופן קבוע?
זה לא לפירסום.

מתי ראתה את יצחק שמיר בפעם האחרונה?
בנובמבר 86 ובדצמבר 86.

מאז יוזמתו המדינית הוא לא דיבר איתך על הבחירות?
(המשך בעמוד 44)

לחלון, מפחדים אותך?
האווירה עכשווית בגדה אינה מתאימה לבחירות. אם ממשלת-ישראל באמת רוצה להגיע לפיתרון של שלום, הם צריכים להפחית את כמותי הצבא, לפתוח את בתי הספר וגם לשחרר את כל אותם האלפים היושבים במעצר והם חפים מפשע. הגירוש, הריסות הבתים, עקירות העצים — הכל צריך להיפסק.

מה הם רוצים? שהערבים יניפו דגל לבן ויגידו: "בס"ר, שמיר, אנחנו מקבלים את ההצעה שלך?"

האינתיפאדה אינה מילחמה נגד ישראל, זו מחאה נגד המשך הכיבוש, נגד המשך ההתנחלויות, נגד המשך הפקעת האדמות, נגד שלילת זכויות האדם הבסיסיות שלנו.

מה היית מוציע לפלסטינים לעשות?
לקבל את העיקרון של בחירות חופשיות ודמוקרטיות.

אתה חושב שזה אפשרי?
כשיש דרך, יש דרך. אני לא אופטימי, יש לי ספקות. הערבים ואש"ף אינם מתנגדים לבחירות, וגם אני לא מייעץ לאנשים להתנגד לבחירות חופשיות ודמוקרטיות. אבל לא יהיו בחירות ללא תמיכת אש"ף וללא השתתפותם של תושבי ירושלים-המזרחית וללא פיקוח בינלאומי.

ומה יקרה כשהיו בחירות?
יש לנו רק חוקי-עור אחד לעריכת בחירות, וזה חוק ירדני, והוא לא שייך. צריך הוראות חדשות לבחירות פוליטיות, לא עירוניות. אז מי יקבע את ההוראות האלה? אנחנו צריכים

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

לחוקים חדשים.

ימניים, שהמטירו עליהם עלבונות, בוז ובקבוקים מלאים. כמה מן המפגינים נפגעו בארץ פן קל, למרות הנכוחות המישטרית הרבה. כעבור כמה שעות נערכה הפגנה של שלום נכשוני, שנקבעה בלי תיאום עם ההפגנה הקודמת. מארגניה יצאו מגדרם כדי להקל על אנשים מן המרכז להצטרף. הקריאה להפגנה כוונה כולה נגד המתנחלים, תוך הת-ייצבות לצד צה"ל (כלי אכזבה), והימנעות מתקיפת הממשלה.

להפגנה זו באו קרוב ל-100 אלף איש. רוב כם לא התכוונו להודעה עם קו פוליטי זה או אחר, אלא להביע את מחאתם הכללית על המתרחש. איש לא פגע בהפגנה זו.

כל זה רחוק עדיין מן ההתקוממות ההמונית הספונטאנית, שהתבטאה בהפגנת מואת האלפים בשאי מילחמת-הלבנון, אחרי טבח צברה ושאתילה.

מיכלגות

עלי בריקדות

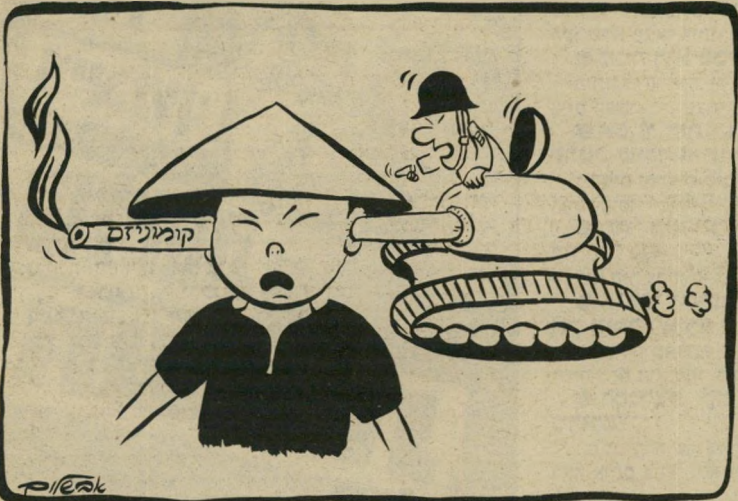
החיות העיקרית היא בתוך

הליכוד. שם נערכים

הכוחות במאמץ קרחותני.

גידעון סער

אנשי חיות ארץ-ישראל חשפו השבוע את הקו הטקטי למילחמה בתוכנית שמיר.

נכנס לכם לראש?

הם לא יקראו להצביע נגד התוכנית כמר כו הליכוד, אלא לשים לה "שסתומי-ביטחון", כהגדרתו של צחי הנגבי.

הם יבקשו להוסיף לקבלת התוכנית כמה התניות, שיהיה קשה מאוד ליצחק שמיר להתנגד להן, או להכריע-המרכז שלא להצביע עבורן.

התנאים: חיסול האינתיפאדה, אי-שתופם בבחירות של תושבי מיתר-ירושלים, התנגדות לבחירת אנשי-אש"ף, ועוד.

בנקודה זו חולק השר דויד לוי על הקו שגיבשה "חיות ארץ-ישראל". לפי שעה, הוא קורא להצביע נגד התוכנית כולה.

להערכתו, בחירות בשטחים על רקע האינתיפאדה יביאו באופן בלתי-ימנע להקמת מדינה פלסטינית.

אם לא יגיעו מתנגדי התוכנית להסכמה ביניהם — ייקשה עליהם מאוד לנהל את המאבק בראש-המשלה ובתומכיו.

ללכת לנשיא? כנס ספר ח"כ מיכאל קליינר על שיחה שקיים איתו יועץ ראש-הממשלה לענייני חתייבות — מיכאל דקל, המרכז את המטה לשיכנוע חברי-המרכז לתמוך בתוכנית.

רקל אמר לקליינר ששמיר מוכן לכלול בנאומו את כל הנקודות המסייגות, שמציעים מתנגדי-התוכנית.

(המשך בעמוד 14)

הרכ ג'נובורג מקברייסוף, כי דם יהודי אינו דומה לדם של גוי.

מחאה שתי הפגנות

שתי הפגנות המחאה היו

שונות מאוד זו מזו.

ולא במיקרה

כוחות-השלום הישראלים פועלים בשני מעגלים. במעגל הפנימי, המצומצם, פועלות עשרות תנועות קטנות וקטנטנות, הקוראות בפירוש להידברות עם אש"ף ולכינון מדינה פלסטינית לצד ישראל.

במעגל החיצוני פועלת שלום עכשוני. המ"ש שחפת פועלה עם מיפלת-העבודה והמ"ש חדלת לפעול במסגרת הקונסורסום הלאומי. השבוע בלטה כפילות זו ברחובות תל-אביב.

בין ועלבונות. ב-4 אחרי-הצהריים בשבת נערך מיצעד של כוחות-השלום הרדיקליים לאורך שפת-הים, לעצרת ביפו. במפ"תיע באו כ-10 אלפים איש — מיספר-שיא לחוגים אלה.

בדרך הותקפו הצועדים על-ידי פירחחים